

á ákveðinn stað í skólanum, svo sem skrifstofu skólustjóra eða yfirkennara, skrifstofu skólans eða kennarastofu, allt eftir aðstæðum. Skal kennari jafnan ræða málið einslega við nemanda. Kennari ræðir síðan málið við skólustjóra ef ástæða þykir til og þeir leitast við að ljúka málinu.

Valdi nemandi hins vegar vandræðum í skóla með hegðun sinni ber umsjónarkennara (bekkjarkennara) að leita orsaka og reyna að ráða bót á, m.a. með viðtölum við nemanda og forráðamenn hans. Ef sú viðleitni ber ekki árangur skal umsjónarkennari (bekkjarkennari) vísa málinu til skólustjóra.

Sjá nánar reglugerð nr. 512/1975 um skólareglur o. fl. í grunnskóla.

14. gr.

Komi upp ágreiningur milli kennararáðs eða kennarafundar og skólustjóra um meðferð tiltekins máls innan skólans skal vísa málinu til skólanefndar.

Málinu skal vísa til fræðslustjóra takist ekki samkomulag. Ákvörðun skólustjóra gildir uns úrskurður fræðslustjóra liggur fyrir nema samkomulag hafi tekist um annað.

15. gr.

Kennari tekur þátt í hópvinnu um þau mál sem ráðgjafar- og sálfræðipjónusta fjallar um eftir samkomulagi við starfsmenn hennar.

16. gr.

Telji skólustjóri að kennari hafi gerst brotlegur í starfi getur hann vísað málinu til skólanefndar sem beinir því til fræðslustjóra ásamt nauðsynlegum upplýsingum. Sama gildir telji kennari að skólustjóri hafi gerst brotlegur í starfi. Kæri annar hvor aðilinn er honum skylt að tilkynna hinum það og færa fram ástæður.

Nú telur fræðslustjóri að aðgerðir í málinu þoli enga bið og getur hann þá gert tafarlaugar ráðstafanir til úrbóta um stundarsakir en gefur þegar í stað skýrslu til menntamálaráðuneytisins sem tekur ákvörðun í málinu. Þeim úrskurði verður ekki áfrýjað nema málið heyri undir dómstóla.

17. gr.

Erindisbréf þetta er sett samkvæmt lögum nr. 63/1974 um grunnskóla og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 24. maí 1976.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 100/1973, sbr. reglugerð nr. 73/1974, um eyðingu svartbaks og hrafns með tríbrómetanóli.

1. gr.

Við reglugerðina bætist ný grein, sem verður 9. gr., svohljóðandi:

Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. gr. reglugerðarinnar er heimilt að fela veiðistjóra og allt að 5 trúnaðarmönnum hans að nota í tilraunaskyni til ársloka 1977 fenemal og tríbrómetanól til fækkunar hrafni og svartbaki og öðrum skaðlegum mávategundum, þó ekki á Vestfjörðum og svæðinu frá Hvítá í Borgarfirði að Hrótafjarðará. Skal fækkunin fara fram samkvæmt fyrirfram gerðri áætlun veiðistjóra um fram-

kvæmd verksins. Veðistjóri og trúnaðarmenn hans sækja um leyfisskírteini til hlutað-eigandi lögreglustjóra og skulu trúnaðarmennirnir láta fylgja umsókn sinni meðmæli frá veðistjóra. Lyfin skulu þeir kaupa hjá Lyfjaverslun ríkisins.

Fyrir lok desembermánaðar hvort ár 1976 og 1977 skulu veðistjóri og trúnaðarmenn hans gefa ráðuneytinu skýrslu um framkvæmd fækkunarinnar og árangur.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 22. maí 1976.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 162 13. júní 1972 fyrir Vatnsveitu Siglufjarðar.

1. gr.

17. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Árlegur vatnsskattur skal reiknast af heildarmati hverrar fasteignar, þ.e. mati mannvirkja og lóðar, samkvæmt lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 29. apríl 1973. Upphæð vatnsskatts skal vera 0.40% af fasteignamati húss og lóðar. Upphæð vatnsskattsins skal þó aldrei vera lægri en kr. 2 000.00 fyrir hverja skattskylda fasteign. Sé bygging eigi virt fasteignamatsvirðingu skal greiða vatnsskatt samkvæmt lágmarksákvæðum þessarar greinar.

2. gr.

18. gr. orðist svo:

Auk vatnsskatts, sbr. 17. gr., greiði vatnsfrekur atvinnurekstur, s.s. frystihús, magngjald kr. 4.00 — fjórar krónur — fyrir hverja smálest vatns.

3. gr.

19. gr. orðist svo:

Fyrir tímabundin, eða sérstök vatnsnot skal greiða sem hér segir, auk vatnsskatts, sbr. 17. gr.:

- a. Fyrir þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum, t.d. í sambandi við eldneytissölur, skal greiða kr. 10 000.00 á ári fyrir vatnsnotkun.
- b. Fyrir vatnsnotkun í sláturhúsum skal greiða kr. 4.00 fyrir hverja slátraða sauðkind.
- c. Fyrir vatnsnotkun við síldarsöltun skal greiða kr. 20.00 á hverja uppsaltaða tunnu síldar. Sama gjald skal vera fyrir hverja tunnu af söltuðum hrognum. Fyrir sjósaltaða síld, sem lögð er á land til þökkunar og þæklunar, skal greiða kr. 10.00 fyrir hverja útskipaða tunnu.
- d. Fyrir vatnsnotkun til síldar- og loðnubræðslu skal greiða kr. 80.00 fyrir hvert landað tonn.
- e. Fyrir vatn til skipa skal greiða kr. 60.00 fyrir hverja smálest af vatni eða hluta úr smálest. Lágmarksgjald til fiskiskipa kr. 500.00 og annarra skipa kr. 1 000.00, (þó skulu fiskiskip sem gerð eru út frá Siglufirði ekki greiða fyrir vatn).